

Allu斯特er og Gode

Nr. 34.

Udkommer hver Søndag.

København den 22. Maj 1892.

3 Kroner Fjerdingaaret.

33. Bind.

Otto Haslund.

Danske Kunstnere i deres Ateliers. Otto Haslund.

Haslund, der er født 1842, hører til de Malere, gennem hvem Traditionerne fra Høyens Tid rolig fortsættes, uden at nyere Strømninger i i det væsentligste har formaaet at gøre sig gældende i hans Maade at se og gengive paa.

Han debuterede paa Udstillingen i 1865 med den smukke Radering af en Violinspiller, og siden har han næsten hvert Aar udstillet paa Charlottenborg, i Begyndelsen mest Dyrebilleder, siden tillige Genrebilleder, Landskaber og Portræter. I Italien har han naturligvis været, og man har fra den Tid flere Billeder af ham med Motiver derfra, det bekendteste blandt dem er »Abbater, der ryger i Smug«; ellers er hans Æmner indenlandske, gode danske Motiver.

Dansk er Haslunds Kunst i Bund og Grund. Derfor passede ingen Bane ham bedre end den, der en Gang var brudt, den stemmede bedst med hans egne kunstneriske Maal og hans lidet oprørske Natur, der helst gaar lige ud ad Fædrenes Landevej.

Vort Galleri ejer tre af hans Billeder. Det tidligste skriver sig fra Begyndelsen af 70erne; det forestiller en Mark med Køer i Nærheden af en Bondegaard. Uden at være et betydeligt Arbejde, er der dog noget tiltalende deri. Det rummer den Stemning af Hygge og Fred, som saa ofte genfindes i hans Billeder. Der behøves ikke noget særligt Forskerøje for i det at finde Slægtskab med Lundbyes Kunst; det er et lidt spædt Billede, som i teknisk Henseende ikke taaler Sammenligning med Lundbye; men i Valg og Forstaaelse af Motivet er Ligheden kendelig. Der er godt Hjærtelag i dette beskedne Billede. Og det gode Hjærtelag møder man overalt i Haslunds Kunst. Har den end udviklet sig og vokset sig stærkere med Aarene, er den dog ikke kommen ud over det, som fra først af har været dens bedste Egenskab, Evnen til at brede Sympati over Æmnet, saaledes at det bliver klart for enhver, hvor varmt Kunstneren selv har følt derfor.

En af vore betydeligste Kunstnere — hvem ingen mistænker for at smigre for Hoben — har yret, at Elskværdighed hos Kunstnerne er det plausibleste Middel til at vinde Publikum. Haslund er af de lykkelige Kunstnere, hvis Billeders elskværdige Naturel maa skaffe sig mange Venner og fortjener det; deres vindende Egenskab ligger